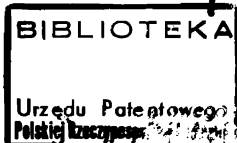

20 marca 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F 426 13/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11546.

Kl. 72 d 17.

Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Ostrołuk pocisku.

Zgłoszono 20 sierpnia 1924 r.
Udzielono 21 stycznia 1930 r.

Wynalazek dotyczy ukształtowania ostrołuku pocisku, dokonanego w ten sposób, że ostrołuk ten przechodzi nie odkształcając się przez ciała miękkie (maski), natomiast odkształca się przy uderzeniu o twardą przeszkodę, powodując w tejże chwili uzbrojenie zapalnika.

Na rysunku są przedstawione dwie odmiany wykonania wynalazku, a mianowicie, fig. 1 wyobraża ostrołuk w przekroju, fig. 2 — ostrołuk z dodatkowym czepcem ochronnym.

Ostrołuk wykonany według fig. 1 ma kształt podwójnego stożka. Do części tego stożka, o znacznym pochyleniu tworzących 1, przylega druga część o bardziej łagodnym pochyleniu tworzących 2. Cyfra 3 oznacza część ostrołuku, którą nakręca się

na pocisk. Przechodząc przez materiał miękki, np. ziemię, drzewo lub podobne maski, pocisk przebija je nie odkształcając ostrołuku; materiał taki ulega podczas przejścia przez niego pocisku pewnemu sprasowaniu skutkiem parcia stożka 2 i tworzy płaszcz, ochraniający ostrze 1 od zniekształcenia. Jeżeli natomiast pocisk uderzy o twardą, nawet stosunkowo niegrubą przeszkodę, natenczas ostrze 1 zostanie zniekształcone i w znany sposób nastąpi wybuch ładunku.

Na fig. 2 oznaczono cyfrą 1 właściwy ostrołuk, cyfrą 2 — stożek dolny, cyfrą 3 — część, którą się nakręca na czerep pocisku; na ostrze 1 nałożony jest czepiec ochronny 4, przylegający do stożka dolnego 2.

W dolnej części czepca 4 znajduje się ładunek prochu, który w znany sposób może spowodować, w określonej chwili zapalony, oddzielenie czepca ochronnego 4 od ostrołuku właściwego.

Przy przechodzeniu pocisku przez maski, czepiec 4 chroni ostrołuk od odkształcenia. Dopiero, gdy bezpiecznik przeciw wybuchowi w rurze przestanie działać, czepiec ochronny oddzieli się od ostrołuku, odsłaniając go. Jeżeli wtedy odsłoniiony ostrołuk uderzy o przedmiot twardy, nastąpi uzbrojenie zapalnika.

Oddzielenie czepca od ostrołuku można osiągnąć nie tylko zapomocą wybuchu ładunku prochu, lecz i w inny sposób. Czepiec ochronny może zsunąć się z ostrołuku wprost opadając, pod działaniem siły odśrodkowej lub też pod naciskiem osobnych sprężyn.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ostrołuk pocisku, znamieny tem, że górna część jego ukształtowana jest jako ostrze, np. stożkowe, i jest połączona z dolną częścią zapomocą przejściowego stopnia stożkowego w tym celu, aby przy uderzeniu o twardą przeszkodę ostrze to mogło się odkształcić, natomiast przy przechodzeniu przez miękki materiał nie odkształcało się wcale.

2. Ostrołuk pocisku według zastrz. 1, znamieny tem, że górna część jego jest zaopatrzona w czepiec ochronny, który się oddziela w czasie lotu pocisku i odsłania w ten sposób ostrze.

Bohdan Pantofliček.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

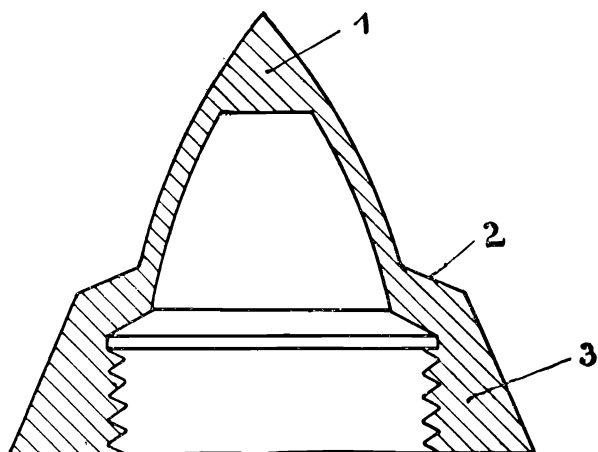

Fig. 2

